

Zpět na média

Hanka Hosnedlová: Rumová nevěsta ze šuplíku, Music Open, 2015

To, že textař a básník Pavel Vrba vydává premiérové knižní tituly i po smrti, je nezpochybnitelnou zásluhou jeho ženy Marie, kterou okruh jejích trampských přátel zná jako Salu, jiní pak zase pod přezdívkou Bystrá, již ji obdařil už kdysi dávno sám Pavel. Ta pak, společně s báječně se doplňujícím tvůrčím týmem, tedy připravila již třetí knižní titul s Pavlovými básněmi a poetickými texty z jeho „šuplíkové pozůstalosti“, nepochybně k radosti kulturní veřejnosti.

Obsahově velice zdařile skombinovanou a uspořádanou sbírku vydalo opět vstřícné nakladatelství Primus. Jen těžko by se hledal výstižnější název této tematicky provázané sbírky, než je **Rumová nevěsta**. Spojuje v sobě Pavlův bohémský přístup k životu, jeho svobodnou poetickou duši bez patlavého cukerinového sentimentu, a přesto skrývající spodní vrstvy něhy a chápavé vroucnosti, včetně umění obléci do slov neuchopitelné. A kdyby Pavel Vrba žil, určitě by byl s tímto zvědavost vzbuzujícím názvem víc než spokojen. Dokonce bych ho podezírala, že jej tam nahoře sám vymyslel podle titulku jedné ze zařazených básní a nenápadně vnukl těm, kteří se o titulu sbírky právě dohadovali.

Knížka, ačkoliv je poměrně útlá, vznikala díky pečlivosti Marie i všech zainteresovaných spolupracovníků, zhruba rok. Obsahuje sonety, blues, opojné beatnické výpovědi, básně s lehkostí inspirace prožitého okamžiku, veršované výkřiky imprese, dobře mířené slovní nástřely o bitvách odehrávajících se někde hluboko pod čtvrtým žebrem. Sbírka je doslova vypiplaná do detailů, nebyla opomenuta ani grafická stránka knihy a její dobře zvolený výtvarný doprovod.

Na vzniku Rumové nevěsty se kromě Marie Vrbové podílely i její dlouholeté přítelkyně a fundované žurnalistky Jana Černá a Věra Marková-Sluková, hudební odborník Miloš Skalka, scenáristka Jana Knitlová, kterou si čtenáři možná snáze připomenou ve spojení s divácky úspěšnými filmy Krakonoš a lyžníci či Bota jménem Melichar, a grafik Kevin V. Ton. O generaci mladší pak je Michael Cerny, ilustrátor a designer žijící a tvořící v Berlíně, který se postaral o dvoubarevné kresby v knize. Jeho výtvarný projev skvěle koresponduje s vybranými verši, jako by Pavlova básnická, místy trochu drsná chlupská zpověď sama vedla Michalovu tužku po papíře.

Takže není ani divu, že knižní novinka s obálkou v syté barvě rumu měla hned celou řádku kmotrů. Jednak z řad těch, kteří se na knížce podíleli, včetně zástupkyně nakladatelství Primus, jednak z interpretů a moderátorů slavnostního křtu publikace na pražské Novotného lávce. Pohodový Miloš Skalka a Martina Jandová kormidlovali lodičku programu listopadovým podvečerem, v němž se střídali recitátoři Pavlových veršů – Jana Černá, Michaela Lažanová a neplánovaně, ale naprosto skvěle také Jirka Krampol za nemocného Michala Pavlatu. O hudební linku se s espritem a velkým emočním nasazením postarala Jitka Zelenková. Její Alelujá s Cohenovou hudbou jistě slyšel i Pavel někde tam nahoře u nebeského baru...

Nikomu z přítomných, ať už se jednalo o Pavlovy někdejší kolegy, hudebníky či přátele, se ani po skončení oficiálního programu nechtělo odcházet. Vždyť Pavlovy básně a život sám nabízí tolik mnohovrstevnatých témat, o kterých je třeba si popovídat, dokud je ještě čas...

Hanka Hosnedlová, Music Open, 16. 11. 2015

[Zpět na začátek textu](#)